

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.
A SZABADELVŰ PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és pünkök kivételével.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA:

Rózsater, Kardos-ház, 16. sz. alatt.

Ide intéendő a lap szellemi részét illető minden közlemény. Kéziratok levelek vissza nem adtnak. Bérmentetlen levelek csak ismert kezektől fogadhatók el.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:
Egész évre 10 ft. — Félévre 5 ft. — Negyedévre 2 ft 50 kr. — Egy óra 1 ft.
HIRDETÉSI DÍJ:
Ot-hatásos postai egyszerű beiratásért 5 kr. — Bélyegdíj minden hirdetésért külön 20 kr. — Nyitólé 4 házasos postaiúrat 20 kr.

KIADÓ-HIVATAL:

Rózsater, Kardos-ház, 16. szám.

Ide küldendő az előfizetési pénzek, a kiadás körül panaszok és abírdetmények.

Előfizetési felhívás

„DEBRECZENI ELLENŐR“

politikai, társadalmi és közgazdasági lap 1883 évi folyamára.

Tizedik évfolyamába lép most a „DEBRECZENI ELLENŐR“ s e t i v é y alatt folyton gyarapodva, erősödvé, kitünő szellemi erők által támogatva s szilárd gyökeret verve a nagy közönség bizalmában, ma már tekintélyes helyet foglal el a magyar hirlapok sorában.

Egy évtized képezi multját, mely alatt a közönség tántoríthatlan buzgalommal igyekezett azt nagyrabecsült pártfogásával emelni; — és e pártfogás bátorította a lap alatt írott szerkesztőjét arra, hogy tulajdonába vegye azt, s két szeres erővel igyekezék annak felvirágozását előmozdítani.

A legtisztább magyar nemzeti politika az, melyet lapunk követ, oly politika, melynek a magyar szellem terjesztése s a magyar állam megerősítése végcélja, de mely soha sem lép le a higgadság ösvényéről s a béke és egyetértés, a megfontolás és mérséklet igéit hirdeti, kifelé, befelé egyaránt.

Soha sem engedjük magunkat pártszenvédélytől elragadtatni s a fegyver, melylyel elveinkért küzdünk, mindig olyan, mely az irodalom méltóságához illik. Tiszta és elfogulatlan tájékozást akarunk adni az olvasónak hazánk és a nagy világ ügyeiről. Valódi szabadelvű szellem vezérli tollunkat s minden téren a józan haladás eszméit szolgáljuk.

Ez a „DEBRECZENI ELLENŐR“ iránya, mely eszbitő, szemképrázató üres jelszavak helyett a nemzet felvirágzásának egyedül biztos, lassu utján igyekszik tehetségéhez képest előmozdítani a haza javát s arra buzdítani, lelkesíteni olvasóit.

Vezércikkünk első rendű írók tollaiból folynak. Tárcainkra kiváló gondot fordítunk s igyekszünk azaz mindig érdekes olvasmányokkal válogatott regényekkel, beszélyekkel ellátni.

TOVÓLGYI TITUSZ kitünő regényírónknak lapunk tárczájában már folyó: „Egy asszony, a kinek bogara van“ című hatásos regényéből külön levonatot készítettünk, hogy új előfizetőinknek a regény már megjelent részét is átadhassuk.

Lapunk minden rovatánál az a törekvésünk, hogy mind a bel-, mind a külföldi eseményekből a legérdekesebbet s a legfontosabbat válogassuk ki olvasóink számára, kik lapunkban mindazt feltalálhatják, a mit a kétszerte drágább fővárosi lapokban találnak.

Azonfelül, mint a magyar aiföld legjelentékenyebb városának közlönye közvetítől szolgál lapunk Debreczen és a vidék közt. Gyors és pontos tudósítást hozunk mindarról, a mi Debreczen város polgárait s a szomszéd megyék lakosságát különösen érdekli. A városi és megyei közügyek figyelmünk egyik főtárgyát képezik.

Távirati összeköttetésünk folytán minden fontosabb hírt a fővárosi lapokkal egyidejűleg közölhetünk, az országgyűlési tudósításokat pedig rövid távirati alakban már a tárgyalás napján — és így minden fővárosi lapot megelőzőleg — hozzuk.

Ajanljuk tehát lapunkat, mely a vasárnap és pünkök kivételével naponként megjelenik, mindazok szives figyelmébe, kik egy olcsó és népszerű modorban összeállított lapot óhajtanak.

Előfizetési ára:

Egész évre	10 ft — kr.
Fél évre	5 ft — kr.
Negyed évre	2 ft 50 kr.
Egy óra	1 ft — kr.

Előfizethetni helyben: a kiadóhivatalban Rózsater Kardosház 16-ik szám. továbbá Telegdy K. Lajos és ifj. Csáthy Károly urak könyvkereskedéseikben s vidéken postautalványon minden postahivatalnál.

VÉRTESI ARNOLD

a „D. E.“ szerkesztője és kiadója.

A „Debreczeni Ellenőr“ tarczája.

Egy asszony, a kinek bogara van.

Regény.

Írta: Tóvölgyi Titusz.

(5-ik folytatás.)

— De egész ám a szive, — felele Pista, hetykén hátravetve, sűrű, göndör, bogárfekete hajjal fűdött fejet, — aztan ha kicsiny is a bors, de erős.

— Biz isten azt gondoltam, hogy háttal van fordulva, mert arcját alig lehet megkülönböztetni a hajától.

— Talán hogy kormos egy kissé, — Mari lányasszony.

— Kormos ám, s bajosan lehetne egy cigányt fehérre mosni.

— Azért hogy én cigány vagyok, szeretőnek való vagyok! — dudolá Pista halkan és kitárt karokkal közeledett Mari felé, mely

vakmerőseget látva a szobalány, a kezében levő kefére fegyverre minősítve, a támadást amazni elszántással verte vissza, miközben a folyosóra vezető ajtó megnyílt.

Egy uri nő lépett az egyuttal előszobát is kepező konyhába. E váratlan megjelenés a lehető legkellemetlenebbül hatott mindkét küzdő felre, kik a diadal kölesönös reményét látták ez által meghiusítva, amiért is Mari, ajkait egész szobalányi göggel felbiggyesztve kérde:

— Kit tetszik keresni?

— Itt lakik Benes főhadnagy ur?

— Itt lakik, de nincs itthon.

— Nincs itthon! — kiáltá halkan a nő.

Ily korán kiment volna?

— Egész éjjel nem volt itthon.

A reggel még nem volt egészen világos, s így nem lehetett látni az ijedséget, melyet a nő arca kifejezett.

— És neje? kérde a hölgy némi szünet után.

— A nagyságos asszony még alszik.

— Kérem költse fel, igen sürgős dologban akarok vele beszélni.

A háboru hirdetői.

(T.) Lesz tehát háboru! Sőt az ellenzéki sajtó egyik igen élmes lapja, mely a háborunak éppen úgy látszik örülni mint annak a szerencsének, hogy mint dühös közönséges, a Kossuth elveit hirdethesse. Prenumeránst remélvén a háborútól is, meg ettől is. Hát mig lapja élén a Kossuth iratit tüzi ki, illetőleg azt teszi a kirakatba, mindjárt az előfizetési felhívás után olyan háborus egy cikket penderít, hogy méltán beillik a második előfizetési felhívásnak. Pláne a háboruhoz mindjárt panorámát is nyit és ezenképen állítja föl ama örvendétes csataképet, mely Ausztria-Magyarországot megsemmisítendő léssen:

»Oroszország haderejének java, Galicia fele van felállítva, csatarendbe, hogy egy távirati parancsra betörjön, s meggátolja az osztrák-magyar hadtestek mozgását, a lovasság nyomába jön a tűzéréség, hogy az elfoglalt országrészeket megtarthassa, u g y k ö v e t k e z i k nyomban a gyalogság, a hódítást befejezni!»

Na hát én soha világ életemben nem voltam stratégista, mind a mellett azt hiszem, hogy nincs olyan, kártyakatonákkal játszó gyerek csapat és dróton rángatott vásári komédia, mely egy papiros ország elfoglalására nevétségesebb tervet gondolhatna ki ennél. Olyan egy bohózatba való plánum, hogy még a nem katona ember is agyon kaczaghatja magát rajta.

Elöl jön a lovasság és nyomba a tűzéréség, mely a z e l f o g l a l t o r s z á g o t birtokába veszi. Azután jön egy nagy semmi. Azután jön egy nagyon nagy semmi. Azután jön egy véghetetlen nagy semmi. Azután jön egy tábor rongyos bakkanes: és azután jön a gyalogság.

Ezt legalább így magyarázta meg egyszer a huszár a bakának, mikor arról volt szó, hogy baka és huszár közt mi a különbség; de hogy ebből a talpra esett adomából, később egy tekintélyes (!) magyar lap, az ország elfoglalásához a muszkának stratégiát készítsen, arra nem lehetünk elkészülve. Gurkó és Lóbanoff, meg a többi kieszközölhetik érte a »tekintélyes« lap stratégistájának az arany kancsuka rendét.

A dologban pedig az a fő, hogy nevezett lap mindezt oly könnyed produkcióval adja elő, mintha mondaná: Ime kérem ez a csepű. Méltóztatnak latni, én ezt most megesezem. Most lesz belőlem ágyu. Füstölök mintegy Vulkan, hányom a tüzet és a tüzes golyót s elpusztítom a világot. Aztán leteszi a bűvészi palézt, s a tényért egész gráciával hordja körül az előfizető közönség közt.

Sínésnek tehát nem mondható, mert egy színész olyan tragédia felett mint egy

ország pusztulása, — akar milyea rosz színész legyen is, csak mégis tanusitana valami pathost, akar milyen hamisat, — mig azonban jelzett tekintélyes (!) lap, még csak egy felkiáltásra sem tartja a tárgyat érdemesnek, hanem cseveg felette könnyedén, s mikor a végpusztulás jövendölését elvégezte, mintha most már, mint ki a vezérezikkel készen van, egész kedélyességgel szivarra gyújt.

Hát, hogy Magyarország közeli elpusztulásáról ily könnyedén lehessen beszélni annak, aki azt lehetségesnek, sőt pláne, már a télen bekövetkező hetők tartja: arról magyar embernek eddig nem lehetett fogalma.

És organum van kezében, olyan, mely országra szól, fújjon bele harsonájába, hogy riadjon föl minden alvó, Kárpátoktól le az Adriáig! Dübörögjön a föld a talpra álló nemzet tombolása alatt és nyeritsenek fel a harezi ménék. Vasgyáraink kardokat készítsenek ásó helyett! Ekszereinket rakjuk a haza oltárára. hajfirtjeikből vitorla köteleket fonassanak nők s ragadjon fegyvert még a félig holt is! »Ha jönni kell és jönni fog a nagyszerű halál, hát a temetkezés felett egy nemzet vérben áll!«

Igy riadjon fel akkor az a kürt, mely az ország végveszedelmének hirdetésére érzi magát hivatottnak és ne előfizetési felhívás képében, bohózkodó hangulattal. Mert ha meg van arról győződve amit ír, akkor nem hazafi az, aki olyan könnyen tudja adni azt a meggyőződést; ha pedig nincs meggyőződve róla hanem csak sejtelmek vannak? Akkor meg írjon úgy, amint írnia kell annak ki lehetésgest emleget ugyan de sem bizonyosan nem tudja sem pedig meggyőződve nem lehet róla, amint hogy nem is lehet.

És ha most már ezekről az orosz készülődésekről csakugyan komolyan akarunk szólni, igaz lelkiismeretünkre hivatkozva mondjuk: hogy reánk nézve soha nem jöhetne az jobbkor mint jelenleg. Mert ha csakugyan igaz, hogy ezzel a muszka urasággal valamikor végeznünk kell, akkor csak méltóztatassék neki, akar a lovagiasággal akar a gyalogsággal elől megindulni és arról mindenestre biztos lehet, hogy Törökországot nem fog bennünk. Nem csak, hogy mi állítunk elébe egy olyan hadsereget a milyennel még nem verekedett, hanem az a Németország mely minket támad akkor hátha ha Plevnánál hátha támadjuk az orosz, — Európa legképzettebb és leghatalmasabb felszereléssel ellátott, két nagy diadal után a győzelemhez szokott roppant hadseregével áll melletünk. — Mert ugyan kétségbe lehet vonni ezt is, a kik a nemzetet bátoralanítani és ijesztgetni akarják, tagadhatnak minden jót és állíthatnak minden rosszat, — hanem ez

áll, hogy ha már pénz nincs, hát legalább aranyujtásos egyenruha és főhadnagyi rang, — a másíknál pedig, hogy ha már gazdagság nincs, hát legalább magyar leány legyen.

Hanem azért szép egy párt képezett a kettő, az elvitázhatlan.

A Kókay család sokat adott arra, hogy tagjai egytől egyig szépek, s ez általános szépség a Benes közbejövetele által a világot sem volt megszegyenítve.

Csak aztán a szépség magába véve megtudna elegendni azon adománnyal, melyet a természetől nyert, s ne valék rendszeren oly hibáva, mely tulajdonosának valódi kinzójává lesz; de mikor épen a szépség az, mely legelégedetlenebb szokott lenni, s mindig többet kíván, mint a mennyi adatot és adatik Fernél ugyan ritkábban, de nőnél, száz eset közül kilencvenszer így áll a dolog

Viola tulságosan hüu volt, s e hüusa következtében öltözetek illetőleg tulságosan fényűző A főhadnagyi fizetés és cautió kamata nem volt elég. Benesnek más jövedelmi ág is kellett. Talán nem annyira ügyességének, mint neje s szép sógornői befolyásának köszönve,

azért olyan tény, melynek valóságáról meggyőződve egész Európa, a mely Európa pedig arról, hogy Oroszország saját magán kívül még más hatalomra is támaszkodhatna, nem tud semmit.

Egyébiránt akar igaz, hogy Oroszország ellenünk készül, akar nem, az 1849-iki emlékeket szívében őrző magyar nemzet nem oly gyávámég, hogy attól kivétel nélkül a leszármolás óráját ugys várja, s ki egy készületlen, pénztelen és demoralizált török sereggel is alig volt képes megijedni, — saját kardjának és vitézségének tartalmára támaszkodva, s a birodalom másik felét, úgy Európa leghatalmasabb hadseregét is maga mellett látva megijedjen!

Hát méltóztassék annak az orosznak jönni, ha úgy tetszik, de legyen aztán jaj annak, ki az összetartás isteni szózatának hangoztatása helyett, akkor is a pártoskodás üszkét csóválna hazagyilkos kezeiben.

Hanem azért az a háború még olyan messze lehet, hogy a most élők közül senki sem fogja megérni. Ha pedig közel volna, a sajtó bizonytalankodva ér már oda, ahol a diplomácia régen volt; a mai összeköttetések mellett pedig holmi Bathu féle meglepetéseknek alig lehetne előfordulniuk. Nem kell tehát mindenféle mendemondának hitelt adni, mert amint a kormányparti sajtó haragja nem kong addig nincs közel a veszedelem!

Honvéd dolgok.

— Hogy mit tudnak mindig arról a „jó szellem hanyatlásáról“ beszélni a honvédségnél. Most is, a honvédelmi miniszterium költségvetése alatt, Ugron Gábor ur, a szélsőbal katonai szakértője, a mennyiben egy negyed évet szolgált a párisi kummunénál, a hol mindenestre nagy volt a katonai szakértelem és iskolázottság, — hát mondjuk, — a honvédelmi budget tárgyalásakor mindig Ugron urat állítja „plengbe“ a szélsőbal és bámulja ajtatos figyelemmel és kísérő helyesléssel, a mit neki a katonaszolgálat nagy férfi, a kávéról beszél. És ilyenkor aztán el is mondatik minden, a mi t. i. tavaly, harmadéve, negyed- és ötöd-éve elmondott, hanem a minek persze, sem harmadéve, sem negyed- és ötödéve, nem volt igaz a fele sem. Mindeneknek a refrénjét pedig „a honvédség jó szellemének hanyatlása“ képezi.

Hát azt szeretnők már egyszer tudni a szélsőbaltól, hogy mit ért ő a „jó szellem hanyatlása“ alatt? Semmi sem bizonyosabb, mint az hogy a szélsőbaliságot. Persze, hogy ő előtte az nevezeték jó szellemnek, a mely jó szellemnek a netovábbja pedig az lenne, ha a honvédség nem azt fogadná meg, a mit neki előjárója, hanem azt, a mit neki a szélsőbal vezérség és a sajtó parancsol. Azt nevezend aztán jó szellemnek. De hogy aztán az olyan jó szellemmel, melynek találalóbb természetesebb czime a „fejtelenség“, akár beke, akár háború idejében, mire memének, ezt is szeretnők tudni a szélsőbaltól. És szeretnők tudni a szélsőbal mérsékeltébb és kormányra készülő feletől, hogy ha például kormányon ülne és a Verhovay ellenék a honvédség rossz szelleméről panaszkodnék, mivel hogy nem akar az, a Verhovay ellenék szavára hallgatni, hát hogy mit szólna akkor az a másik frakció, mely most szintén azon okból, a jó szellem ellen panaszkodik? Azt mondaná bizonyosan, a mit mi mondunk most neki, hogy: Méltóztassék a Verhovay frakciónak bejárni, míg ő jut kormányra és ha majd a honvédség a létező kormány rendeleteit elfogadai nem akarna, akkor panaszkodna a rossz szellem ellen. Ezenkívül más rossz szellem nem existál. A l k o t m á n y o s, p a r l a m e n t a r i s o r s z á g

gyakran részesült oly kltetésben, melynek imig amugy, okkal móddal meg volt a maga haszna s azon felül — még eddig — szerencsés kártyás is lévén, ezen természetehoz ugyan nem való hajmeresztő utakon, csak elvergődött annyira, hogy neje húságát, kicsinyben kielégítette.

Sok ember sok irigy, sok szem sokat lát, — a Benes pénzelési módora, már visszatérést kezdett szólni az ezrednél, s alig volt kivihető a jelen megbízás, melynél magát az ezredes némileg compromittálta is, a miért kez alatt kijelenté a nemes család szép hölgytagjainak, hogy ezen az uton a további haladás, körülbelül lehetetlenne van téve.

Nagy baj, nagy szomorúság, nagy veszedekés és a szegénységnek kölcsönös szemrehányása volt következménye e kijelentésnek. A nemes család bűnbánólag ismeré el, hogy ily szegény emberhez nem kellett volna adni a műkerteszetnek „non plus ultra!“ — teljes Violáját, valamint a szegény ember is elismerte, miként ez életben akkor követte el a legnagyobb bolondot, mikor e teljes Violát keblére tűzte, mely csak arany és drága kövekkel kirakott virágtartóban akar viritani.

b a n csak egy jó szellemet ismerünk a katonaságnál: a kormány iránti hűséget és egy rossz szellemet, a kormány iránti hűtelenséget. Miután pedig a szélsőbal ezeket a tetteket megfordítva értelmezi, tehát annyit elismerhetünk neki igenis: hogy az ő felfogásuk szerinti jó, de a mi felfogásuk s az egész józau világ felfogása utáni r o s z s z e l l e m, nincs meg a honvédségnél, a minek általános bevalása és besmerése, h o n v é d s é g ű n k r e n é z v e a l e g n a g y o b b e i s m e r é s.

Ami pedig azt illeti, hogy a tisztelt szelbali honatyák mindig kutatók, az az régi magyaros értelemben mindig „espion“-kodnak, hogy t. i. ez a miniszter mit mondott „privátim“ hogy itt mi történt és ott mi történt? és aztán az így fülhegygyel hallottakat mindig a nyilvánosság és a parlament elé viszik, hát valóságos pletyka divatot hoznak be, s mint aztán a dolog később kivil, hát a leggyakrabban úgy sül ki: hogy semmiből semmi sem igaz. Ha pedig véletlenségből meg nem cáfoltatik, azért van, mert az illetőnek, ki a dologról biztos tadmással bír, nem hat a füléig, mikor aztán hangulatot, és hams híreken alapult közvéleményt csinál. Ilyen volt Helfy azon állítása a katonai akadémiáról, hogy t. i. Trefort azt mondta volna: Bécs nem enged felállítani. Trefort aztán szemébe mondta Helfynek hogy ő t. i. Trefort, nem mondott ilyesmit soha. — Hát kellett ez Helfy Ignác urnak?

Most meg Ugron állította, hogy Petráshonvédőrnagyot a Seemann fele dolog miatt tették Egerből Kassára, mire Mamusics Lázár, aki Petrást al szolgált azt mondogja megint; nem igaz. Mert más katonai dologért tették Kassára. Hát egy kis pillanatnyi izgatásért minek ilyesmit állítani, ami az állító tisztességére nem válik.

Országgyűlés.

— A képviselőház ülése. — Budapest, decz 19.

A képviselőház maj ülésének nagyobb részét a kérvények tárgyalása vette igénybe. Előbb azonban a 1882. évi költségvetési hiány fedezéséről szóló javaslat fogadtatott el észrevétel nélkül.

A kérvények mindenben a kérvényi bizottság javaslatai szerint intéztettek el. Discussio csak három pontnál keletkezett. Tizenegy törvényhatóság azt kérelmezte, hogy a Magyarország alkalmazzon összes néptanítókat a magyar nyelvű bizonyos határidő alatti el-sajátítására köteleztesse. — Herman Ottó azt veli, hogy ez iránt törvény rendelkezik, s a hiba az, hogy a törvény nem hajthatik végre. Zay Adolf ezzel felel, hogy e kérvények az 1879. 18 tzz. méltányos intencióit kiforgatni akarják. Madarász József indokoltatnak találja a kérvényeket. Ugron Gábor utal arra, hogy az erdélyi részekben levő oláh és szász tanítóknak nagy része nem bírja a magyar nyelvet; hogy a naszói oláh tanintézetekben dakoroman propaganda foly, Trefort távol lévén, Tisza Kálmán felelt a felhozottak egy-nemelyikre, visszatartatva Ugron gyanúsításait, melyeket Tamáryra nézve felhozott, hogy ez mint naszói képviselő elnezi az ottani tüzelmeket s utalva arra, hogy épen Trefort alatt nyert oly szép lendület a magyar nyelv terjedése. — A szóbanlevő kérvények a közköztársasági miniszterhez utasítottak tanulmányozás végett.

Maros-Torda-megye közönségének azon kérvényénél, melyet a városi vörök és illetek ügyében intézett a házhoz, Szentiványi Kálmán szollalt fel, sürgetve ezen vi zonyok rendezését. Határozati javaslatot is adott be ezen irányban, melyet azonban a ház, Tisza Kálmán felszólalása után, mellőzött.

Végül Kolozsmegye segéd- és kezelőhivatalnokainak nyugdíj iránti kérvényét támogatta Tibad Antal kinek beszédére Tisza Kálmán megnyugtatólag felelt.

A napirend ezzel ki lévén merítve a ház Tisza Kálmán javaslatára abban álapodott meg, hogy holnap tárgyalja az 1883. évi költségvetési és esetleg a nemzeti színház póthiteléről szóló javaslatot. Január 10-ig nem lesz rendes, csak formális ülés. A január 10-iki ülésben a felelősek korlátozásáról és az 1883. évi újonczjutalekról szóló javaslatok fognak tárgyalatni.

Végül Kemény Gábor miniszter adta be jelentését az 1881. évi 52. törvényczikk végrehajtásáról. A jelentés a pénzügyi és közlekedési bizottságot utasított tárgyalás végett. Ezzel az ülés fel 1 órakor véget ért.

Oroszország készülődése

Mindenekelőtt meg kell említenünk, hogy azt a sensatiós jelentést, melyet legutóbbi számunkban a „Vossische Zeitung“ nyomán közöltünk, a „Vossische Zeitung“ a Krakokban megjelenő „Nova Reformából“ vette át. Az utóbbi lap tudósítása azon állításból indult ki, hogy Oroszország és monarchiánk közt lehetetlenne vált a modus vivendi és hogy az orosz legfelsőbb körökben: el van határozva a monarchiánk elleni háború.

A „Fremdenblatt“ a következőket írja erről a kalandos tudósításról: „Epen nem tarthatjuk oly feltűnőnek, hogy lenyeli tűrhessenek tartja az Oroszországgal való modus vivendit, mint azt, hogy a „Vossische Zeitung“ komolyan tartja az ily ábrándozást. Szerencse, hogy Oroszország és Ausztria Magyarország sorsa fölő t nem a lengyel revanche-politikusok ábrándjai döntenek. A modus vivendi a két állam közt több mint tűrhető. A mi pedig a czár hajlandóságát illeti, a leghatározottabban tudjuk és a „Vossische Zeitung“ megnyugtatóra mondhatjuk, hogy a hajlandóság nincs monarchiánk elleni háborúra irányozva. Ezzel nem mondunk, hogy tekintettel az orosz-lengyel határon elrendelt katonai intézkedésekre nevezetesen „a stratégiai vasutakra“ nem kivánatos kiegészíteni Németország és Ausztria-Magyarország határainak védelmezését, de az egy oly óvatosság, a melyhez a jövő kedvéért és oly eshetőségekre való tekintetből kell folyamodnunk, a melyeket ma nem lehet még kiszámítani.

A „Nationalzeitung“ bécsi levelet közöl, a mely azt állítja, hogy Girs Németország politikai közeledéséről följajánlotta az orosz várnoknak tíz százalékkal való csökkentését. Bécsben azt is tárgyalják, vajjon az osztrák-magyar-német szövetséget nem követte e a közgazdasági egyesülés is. A „Nord. Allg. Zeitung“ azon cikket, mely megbotránkozik abban, hogy a franciák inkább ausztria magyarországi árukat vitetnek Bécsben inkább Ausztria-Magyarország ellen intéztettek tekintik és a sajtó jelen hadjáratát inkább politikai és katonai okokkal magyarázzák. Anál felszólalásban várják Bismarck Herbert gróf missiójának eredményét.

Budapestről írják a „National Zeitung“: „Franciaország és Oroszország támadása Németország és Ausztria-Magyarország ellen, az utóbbiit készen találja. Ha egyedül Franciaország támadná meg Németországot, a bécsi és a budapesti parlament, mint az írott szerződés szól, meg fogják tartani a semlegeséget. Másrészt senki sem fog segítséget kérni Németországtól, ha Ausztria-Magyarországot egyedül Oroszország támadná meg.

A „Kreuzzeitung“ azt írja, hogy a sajtó jelen nyilatkozatai felelett szolgálják Oroszországnak Franciaországgal való és az 1879. éviiben hasonló kaczerkódásra, ámbár a hivatalos Oroszország Giers által bekés szándékait tolmácsolta. Több lapban azon aggodalom is nyilvánul, hogy Ignatievnek a cabinetbe való belépéséről van ismét szó. A „Kölnische Zeitung“ azt írja, hogy Szaburov párisi nagy-követ peterváji utjának az a czélya, hogy elejét vegye Ignativ kinevezetésének.

A berlini hivatalos körök nem tulajdonítanak harcziás jelentőséget a lapok mostani háborújának, de lehetségesnek tartják, hogy több csapat fog elhelyeztetni a keleti határon és második vágány fog készítettai a keletre vivő vasutakon.

A depr. Föbelgyermekért érdekében.

— Felhívás! —

A depr. Fröbelgyermekért egyesület a napokban városunk nemeslelkű lakosságához a következő felhívást fogja kibocsájtani:

A debreczeni Fröbel gyermekért egyesület; mint valami izzó rózsabimbó, melynek heve láthatatlan szalakon szivárog az arcz finom bőre alá és forróvá teszi azt is; sebesen emelkedő keblét csak felig fódte a majdnem átlátszó fehér vászon, — s ez alkalmat mintegy felhasználva az ebredő reg, az ablakon át-törő világosságának megengedé, hogy reá leszállhasson.

Miről álmodott e nő? azon feldült arcz-ról-e, mely a szürke katoná koponyától felig burkoltan, lázas homlokra huzott süveg alatt, a városon kívül, járatlan ösvényeken bolyongott, lelkiismeretének kigyójjával, úgy kétségbeesésével küzdve, s talán a halál rémalakjához folyamodva segélyért; — avagy bököt rebe-gő férfiakról, kik kéjszóvár tekintettel nézve reá, a moir-antique, vagy susogó selyemruhák előteremtésére keszkeknek nyilatkoznak?

A szobába lépő szobaleány megállt urne-jel mellett, s a mesterkéletlen szépséget öntudatlanul bámulva, felkiáltott: „Be nincs esze, hogy festi magát.“

— Ki az? — kérde Viola felrezenve. — En vagyok nagyságos asszony, — (minden katonatisztné nagyságos), — valaki akar nagysággal beszélni.

immár három éve, hogy fenáll és a lelkes alapító, rendes pártoló tagok részvétele mellett virágzik, — mert az intézetben rövid fenállása ideje óta, testi és lelki képességeiknek megfelelő oktatásban, nevelésben és szórakozásban naponként 60—70 kisedek részese, és ki ne látna be azt, hogy a kisedek testi és szellemi fejlesztésére mily jótékony hatással van az oly rendszeres nevelés, mint a minőben a kisedek intézetünkben részesülnek?

Epen azért az egyesület választmányja egész bizalommal fordul e nemes város minden szépe-ért és joért lelkesülni tudó közönségéhez, midőn azt a következő három, vagyis 1883—1885. évre az egyesület rendes tagjai közé való belépésre újból felkéri.

Es minthogy az egyesület kitűzött czélját még korántsem érte el egészen, mert intézete fenállását csak hamar elhatja kellőleg biztosítva, ha az egyesületnek saját háza lesz, hogy így a míg egyszrűl a tetemes házberítés terhe alól menekül, másrészről a házberítésre fizetett összegek az intézet további felvirágozására fordíthatassanak.

Ugyanazért nem csak a rendes, hanem az alapító és pártoló tagsági aláírásokra is egész tisztelettel felkéri a nagyérdemű közönséget, hogy elegendő alapító és pártoló tagok részvétele mellett már a közel jövőben valószínűsáron a kitűzött egyik főczél, az hogy tudni ilik az egyesület magának megfelelő helyiséget szerezhesse, a mi különben e nélkül csak lán-san és évtizedek múltával mehetne teljese-désbe.

Az alapszavak alyok ide vonatkozó szakaszai következőleg szöllanak:

5. §. Alapító tag lehet az, a ki 50 frt alapítványt tesz, s azt egy év alatt befizeti.

6. §. Rendes tag, a ki 3 évre kötelezőleg évenként 4 frtot fizet az egyesület pénztárába.

7. §. Pártoló tagja az egyesületnek az, a ki az egyesületnek bármely összegű pénzbeli segélyezéssel támogatja.

Megjegyzetjük végül, hogy azon egyesületi, alapító és rendes tagok, kiknek gyermekeik az intézetbe járhatnak, gyermekeik után kedvezményi tandíjat fizetnek, — a mi havonként egy-egy gyermek után csupán 50 krt teszen.

Tisztelettel lévén:

A debreczeni Fröbel gyermekért egyesület választmányja.

Napi hírek.

Meghívó.

Az „első magyar orsz. képkiallítás“ debreczeni tárlatának megnyitási ünnepére, mely f. hó 23-án, d. e. 11 órakor történik meg a városházán nagyságos Simonffy Imre és kir. tanácsos polgármester ur dolgozó-termében, a nagyérdemű m ú p á r t ó l ó közönség tisztelettel meghívatik.

A nagy közönség számára a képtárlat a megnyitási ünnepélyesség lefolyása után azonnal 30 kr belépti-díj mellett megsemlélhető lesz.

Debreczen, 1882. decz. 20.

Tisztelettel:

A képkiallítást rendező bizottság.

— Gróf Zichy Jenő iparos mozgalmaink e kiváló tekintélyes tényezője városunkba érkezik, hogy itt a szombaton megnyitandó orsz. képkiallítást ünnepélyesen megnyissa. — A kitűnő vendéget úgy a városi hatóság, mint az iparosok nagy kitüntetéssel, fényes fogadtatásban és ünnepélyességekben kívánjuk részé-geíteni. A gróf érkezésének idejét e sorok írásakor még nem tudjuk, azonban intézkedtünk, hogy ez távirat utján tudomásunkra juttatassék, s ha ez a mai nap folyamán megérkezik, azt távirataink között megtalálják olvasóink. — A gróf ur esetleg többek társaságában fog ide érkezni, s a már itt időző festők Margitai Tihámér Mesterházy Kálmán urak és Karczag Vilmosssal, lapunk munka-társával kit erre felkérték, Páspök Ladányig az érkezők elé utaznak. — Az ünnepélyességek programmjába bankett, és faklyászene, is fel vannak véve.

— Velem? . . . A nő arczát halvány pir futá át, s fejét felemelve bizonytalan hangon kérde: — Ki az?

— Valami asszonyosság.

— Asszonyosság? Nem mondta nevét?

— Nem kérdeztem.

— Menj és kérdezd meg.

„Nagyon hamar volna“ — susogá Viola önmagához, a mint a szobaleány kilepett, kinek visszatérteit észrevehető izgatottsággal várta.

— Nos kicsoda?

— Szerencsen ügyvédné.

A hölgy arca, mely eddig kíváncsiságtól sugárzott, egyszerre haragos kifejezést ölte:

— Nem ismerem. — Talán férjemet keresi. — Igaz — kérde közönyös hangon, itthon van már?

— Még nem jött haza nagyságos asszonyom.

— Tehát mondjátok meg annak az ügyvédnek, hogy később jöjjön. Ez különben sem látogatási idő. Sem parasztok, sem fiskálisok nem vagyunk.

E szavak után boszankodva hullt párnájára s néhány érthetetlen szót morogvan be-

— A képkiallítás.

tűnő nagy az é-tőművészeinket rátsággai fogadj-talános helyesle-tessz, hogy a fognak örvende-előtt 11 órakor-ság által, s ez intelligenciája ti-tárlat 120 do- viselve. A kiáll-gett közöljük az Antal, Than M György, Molnár házy Gyula, S Mesterházy Kálmán, Vágó Pál Tölgyessy Arthu Egerváry Ágost, Árpád, Brodszky Markó Károly, Géza, Hollósy Zsigmond, Szent Geza, Grósz Béla László, Bruck L és Kiss György két festő tagja, h a z y Kálmán megtekintették a kiállítás tárla-rúnek találtá B é l a m ú t a r n megérkeztek, s tás rendezése.

— A debreczeni egyesület által vigalom alkalni hályné 3 frt. K 2 frt, Steinfelel frt. Márk Ew T. G. 1 frt, m összesen 17 frt sület nevében l

— Figyel

házi adót fizet f. hó 28., 29. é byter és főgony szavazó ívek ir-laki tévedésből veskedjek ezira-együtt elő bizn-

— fordulni, h

— Kész

adott karácson-ruházataira 4 f

— Erczy

játéka tegnap

— Dohán

rágos és sima

gában, egyeseg

seben kapható

vételre pontos

— Nagy

j o g a s z b á

láné szül. Rhé

l o l v a s o t

tani szepitész-

lett. A n ő i p

nap d. e. 10

felete sa szá

r a d i s z e p

nak kiadni Na

tékony czelra

v á r a d i b a

szombaton tá

v o l t. S z a n

és T r a v e r

tán táncz köv

váradai törvény

hunya szemé

visszatérésre

tott álmat, an

hiusitá e kísé

— Az a

vetetlen besze

mondja, — a

kivánja ezt.

— Mily

oly hangon, n

érthetően kih

ferjem érdeke

ne alkalmatla

Mielőtt

Berta szóról

szobáját me

kacsággal, m

bátrabbá tesz

szó, — a szo

A képzőművészet iránt városzerte fel-
tűnő nagy az érdeklődés. Itt időző fiatal festő-
művészeinket mindenütt a legmélyebb barátsággal fogadják. A rendezendő sorsolás általános helyeslésre talált, mely kétségtelenül teszi, hogy a sorsjegyek nagy kelendőségnek fognak örüdeni. A kiállítás szombaton délelőtt 11 órakor nyitják meg a rendezőbizottság által, s ez ünnepélyre a város és vidék intelligenciája tisztelettel meghívatik; — a képtárlat 120 db. tisztán hazai művekkel lesz képviselve. A kiállítási katalógus illusztrálása végett közöljük az illető művészek neveit: Ligeti Antal, Than Mór, Telepy Károly, Vastagh György, Molnár József, Valentini János, Aggházy Gyula, Spányi Béla, Margitay Tihamer, Mesterházy Kálmán, Greguss Imre, Feledy Ti-
vadar, Vágó Pál, Konek Ida, Szentgyörgyi Ilona, Tölgyessy Arthur, Baditz Ottó, Bartók Lajos, Egerváry Ágost, Rinyi Ede, Tahy Antal, Fesztai Árpád, Bródszky Sándor, Udvarlaky Béla, Markó Károly, Karlovsky Bertalan, Mészöly Géza, Hollósy Simon, Peterdy Gyula, Vajda Zsigmond, Szemler Mihály, Ebner Lajos, Peske Geza, Grósz Béla, Eiseahy Ferenc, Kimmach László, Bruck Lajos, Ujházy Ferenc, festők; és Kiss György szobrász. A rendező bizottság két festő tagja, Margitay és Mesterházy Kálmán a polgármester ur kíséretében megtekintették a városház nagy termét, s azt a kiállítás tárlatának helyiségeivel igen czelszerűnek találták. A festmények, Huttera Béla műtárnok kíséretében a mai napon megérkeztek, s azonnal megkezdődik a kiállítás rendezése.

A debreczeni tisztviselők öngyógyító egyesülete által f. hó 7-én rendezett táncz-
vigalom alkalmával felülírtak: Hegyi Mihály 3 frt. Konec Elek 2 frt. Klein Ignác 2 frt. Steinfeld Antal 2 frt. Sesztina Lajos 2 frt. Márk Endre 3 frt. Babó Miklós 1 frt. T. G. 1 frt. Márton Imre 1 frt. Felülírtak összesen 17 frt. szíves adománnyal az egyesület nevében köszönetet mond az Igazgatóság.

Figyelmeztetés! Ref. egyháznak egyházi adót fizető tagjai figyelmeztetnek, hogy a f. hó 28., 29. és 30-ik napjaira kitűzött presbyter és főgondnok választáshoz nélkülözhetetlen szavazó ívek immár kiosztottak. Ha tehát valaki tévedésből ily ívet nem kapott volna, szíveskedjék eziránt az egyház tanácstermében együtt ülő bizottsághoz. — f. hó 22-ik napjáig — fordulni, hol kívánata teljesítenni fog. Debreczen, 1882. decz. 19. — Bodossy Pál, egyh. főjegyző.

Vadnay Vilma kisasszony jutalomjátékára a nálunk rég nem adott gyönyörű zenéjü „Kis hercegem” operettet választotta, melyben közönségünk kedvelt művésznője a czimszerepet fogja játszani, és énekelni — A jutalomjáték napja a jövő héten szerdán lesz, s a közönség nagy érdeklődése után ítéltve ez este valószínűleg kis színházi ünnep.

Köszönetnyilvánítás. Leeb Pálné urnó adott karácsonyi ajándékul az árva gyermekek ruházatára 4 forintot. — Fogadják az árva nevében kegyeslegéért hálás köszönetemet. Kacsokicsné.

Érczy Ferenc tenoristánk jutalomjátéká tegnap közep számu közönség előtt ment végbe. A jutalmazott egy virágoskorral, és egy koszorúval tiszteltetett meg.

Dohányzásokok. Anyira kedvelt virágos és sima dohányzásokok, maguk valódiságában, egysegyedül Holvay Gyula kereskedésében kaphatók — Vidéki megrendelések utánvétel nélkül pontosan teljesítenek.

Nagyvárad hírek. A nagyvárad-i jogász bál lady patronesse-je Fráter Béla-né szül. Rhédey Julia grófnő lesz. — Felolvasások lesznek Nagyváradon az ottani szépitész-egylet javára belépti díjak mellett. A női pártánoda bazarja tegnap d. e. 10 órakor nyitották meg ugyanott a fekete sas szállóban. — A bihari és váradiszi szép hölgyek albumát szándékoznak kiadni Nagyváradon. A kepeket aztán jótékony czélra fogják kisorsolni. — A nagyvárad-i baráti kör 10-ik családestélye szombaton tartott meg. Előbb hangverseny volt. Szántó Sománé Smitzhause és Traversz közreműködése mellett aztán táncz következett. — Tóth Imre nagyvárad-i törvényszéki jegyző a nagyszalontai já-

rásbíróshoz — Papp Pál gyakorló ügyvéd pedig a vaskohi járásbíróshoz albirakká nevezettek ki. E gy n ő i h u l l á t h u z t á k k i a Körösből. A környékbeliek egy iszákos vén asszonyt ismertek fel benne. L e m o n d á s. Busch Dávid városi főmérnök, benyújtotta lemondását Sal Ferenc polgármesterhez. — Tiszti kránzchent rendez a Nagyváradon állomásozó közös hadsereg és honvédség tisztikara ez év utolsó napján a „Sas” szalonda nagy termében.

Hívek a sírig. Nagy-Veszverésen mult vasárnap két ritka haláleset történt. Uyanis Chochot András és Peleungás Ilona elagott hitestársak, boldog házaságuk 54-ik évében, ugyanazon órában jobb életre szenderültek. A halálban is társakul nagy részvétel kísérték az örök nyugalom helyére.

Kutyaposta. Szegszárdról írják: Mucsi és Závod közt postajárás jött létre, és pedig felsőbb engedély és befolyás nélkül. A posta, illetőleg a levelvivő, egy komondor, mely Závodról Mucsiba ferjhez ment urújével Mucsiba költözvén, ha a závodú rokonságot értesíteni kívánják: a kutyát jól kikoplaltatják s nyakára egy levelet tartalmazó kendőt kötnek; azután jól elültetve, utnak eresztik, mely az ekkénti bánás folytán Závodra, illetőleg haza szalad a levéllel. Hasonló műtet alkalmazatik a závodú rokonság részéről, ha azok a mucsi atyafiságot értesíteni akarják. Az elmes találmány érdeme a mucsi sógort illeti.

Gyilkos házaspár. Tokajról írják: Borzasztó gyilkosság történt folyó hó 14-én Tarczalon, melynek előzményeül a következők mondják: Fejér János egy izben megverte Istvánt, miert ez utóbbi beperelte amazt. Fejért 30 frt pénzbírságra ítélték, mit ő megfelebezett, de a felsőbb bíróság még 3 napi börtönnel megtoldotta a büntetést. A főlebbézés alkalmával összevettek a perelődők s a már mondott napon Illes nevével a Fejér lakására ment s ott egy baltaesapással kettéhasította ellenfele fejét, míg neje több készürást ejtett rajta. Más verzió szerint Fejér lett volna a támadó s Illes önvédelemből ölte volna meg amazt. De az előbbi valószínűbb, mert Illes első nejét is agyonütötte s egyszer már volt vádolva emberöléssel.

Kolbász helyett rabkenyér. Folyó hó elején nagy vásár volt Sárospatakon, különösen a hizott sertések — a rut idő dacára — nagy kelendőségnek örvendtek. A református pap mégsem tudott 4 darab sertésen tuladni. Hazahajtotta s nyugodtan tért családjá körébe. De két betyár szemet vetett a szép és értékes állatokra. Alig várták az estét s — állítólag a kocsi közreműködésével — kihajtották az udvarról mind a négyet. Hamar és ügyesen elmentek a szomszéd faluig: O-Lisz-káig: Itt szekerest fogadtak Tokajig, majd Nyiregyházig. Reggel Patakon nagy riadalom volt s nem hiába, mert mind a sertések megkerültek, mind a tolvajok elcsipettek a híres városban — Nyiregyháza. A friss disznóhúsvagyó két atyafi már kierdemelt helyen a tónlóczben eszi a rab-kenyeret.

Nemzeti színü verekedés. Hódmező-Vásárhelyről írják: A napokban egy orosházi lovag, a kinek neve Zöld, táviratlag jelezte egy h. mezővásárhelyi lovagnak, a kinek neve Feher, hogy nem sokára ott fog teremni és „Sas” fogadó előtt véres-re veri. Hog mege-sette a „nemzeti színü” verekedés, az még nem tudatik.

A b. bonás Bismarck. A vaskancelláról beszéli Busch a következőket: Egy izben Rheimsben ebéd előtt Bismarck sógora, Bismarck-Bohlen olvasni kezdé a teriteket. „Csak nem terítették tizenháromra?” kérde. „Nem, csak tizenkettőre!” volt a válasz. „Nagyon helyesen!” — felelt a gróf — „mert amugy nem igen tetszenék a kancellárnak.” Nem különben a pönteket se szerette Bismarck soha s midőn a porosz-francia háboru alkalmával többek közt egy csatát elvesztettek a poroszok, ezt mondta: „A pöntek volt az oka!”

Erzsébet királyné ő felsége imét Angliába utazik. Combermere Abbeyben már élénken folynak fogadására az előkészületek. Ama lovak, melyeket a királyné vadászataikor használ, már meg is érkeztek oda, ő Felsőge maga január harmadik hetében érkezik Angliába.

Az udvar köréből. A budai királyi várpalotában nagy sürgős forgás uralkodik. A szolgák egész serege hullámszik a folyosókon és az egyes helyiségekben föl-alá, hogy az udvar fogadtatásához és itt tartózkodásához a szükséges előkészületeket megtegye. Ő Felsőgeik, Valéria főhercegnővel és kíséretükkel a megállapított programu szerint holnapután, vagyis f. hó 20-án jönnek be Gödöllőről a fővárosba, hol jövő hó 20-ig maradnak. A jövő hó 8-án megtartandó udvari bála a főudvar mesteri hivatal a karácsonyi ünnepek után fogja a meghívottakat szétküldeni. Csütörtökön, f. hó 21-én tartja a király az idén a 10-ik és minden valószínűség szerint az utolsó kihallgatást. — Rezső trónörökös és Stefánia főhercegnő f. hó 22-én, pénteken érkeznek Budapestre és mintegy 8 napot fognak itt tölteni.

Remélt a színházban. E hó 10-kén, a moszkvai színházban, midőn „Az unalom országát” adták, a felső karzatokon olyan zaj támadt, hogy többen ajultan estek össze, a kijáratoknál irtózatos tolongás támadt, s a játszóok egyike Borosdina kisasszony is össze-
rogyott rémületében. A tolongásban több asszony nak betörték az ajdaibordákat, gyerekeket letapostak és hét ember épen megölték. A szerencsétlenség nagyobb is fejlődött volna, ha Amkejeff-Burlat színész, a lémpák elé nem lép, és ki nem jelenti, hogy semmi táz nincsen. A közönségnek azonban csak igen kis része tudott lecsillapodni, a többiek mind szer-
tesztentek. — Kitűnt, hogy több részeges ember czivakodást kezdett a karzaton, s ök

csapták a rémület előidéző zajt. Borosdina kisasszony azonban képtelen volt tovább játszani, s ezért az előadást megszüntették.

Nyilvános köszönet. A debreczen felsőbb gazd. tanintezet hallgatói által folyó évi decz. 16-án segélyegyletük javára rendezett tánczestelen felülírtak: Gróf Csáky Kálmáné 6 méltósága 100 frt. öz. Hegyi Mihályné 3 frt. N. N. 1 frt. — özvegy Bay Gáborné 2 frt. — özvegy Darvas Albertné 5 frt. — Ifj. Pájer József 1 frt. Márton Imre 1 frt. G. ld Nándor 3 frt. Fischbein Ignác 3 frt. Beger Henk 3 frt. Czajlik István 1 frt. Ifj. Vecsey Imre 2 frt. Klein Gyula 3 frt. Domokos Kálmán 5 frt. Csanak József 10 frt. Walter Mihály 1 frt. Czako Béla 1 frt. Mészáros József 1 frt. Szabó Lajos egy drb. cs. kir. arany. Buzás Elek 1 frt. Kardos László 2 frt. Biró Pál 1 frt. Dr. Vedródy Viktor 2 frt. összesen 153 frt. és egy darab cs. kir. arany. Fogadják a melyen tisztelt felülírtok egyletünk irányában tanusított jóakaratakt hálás köszönetem. Debreczen 1882 decz. 20 Csáki János g. s. e. elnök.

Tánczról a halálba. Kunhegyesen folyó hó 11-én vigan folyt a multság egyik lakadalmas háznál. Rakták a csardást fardhatatlan kedvvel. Szegény Kotáné Szekeres Lidi sem gondolta, hogy tánczóra megy a másvilágra, pedig hát úgy történt, hogy tánczosa alig hocsátotta el magától, a sebes csárdás után össze-
rogyott s azonnal meghalt. Szívüü des érte.

Néklözhetetlen — párbajozóknak! Egy veszprenemgei uri ember olyan ólomgolyót talált fel, mely a pisztolyból való kilövés után látatlanul izzé-porrá robban, ugy, hogy már két lépésnyi távolságra nem ér senkit. Az illető ur többek jelenlétében kísérletet tett, ő előtte a pisztoly csövébe tették a golyót és két lépésre állva a cső végétől, nem történt semmi baja, habár 15—20-szor ismételték a lövést. Egy golyó ára egy forint. Azt hiszik hogy ha valami a világon, ez a találmány csakugyan nem szorul — reklámra.

(Egy level története.) Mikor Sardou még nem volt nagy ember mint most, hanem szintén a titkos drámaírók sorába számított, a mennyiben egy csunaul bukkott darabját kegyelemből nem vették számba, egy nap be-
ment egy szivaros boltba és szivart vett. Hogy rágyujtson, egy levelet kapott fel a padlórl; abban a pillanatban azonban, mikor a lánghoz tartja, észreveszi, hogy Marie Laurent, a híres színésznő van aláírva. Kíváncsi-an olvassa. Egy érzeny level volt, melyet fiahoz Charles Laurenthez intézett, ki még akkor a kollegiumban volt s a ki a multkor párbajban megsebesült. A csinos apró írásu level adott Sardounak eszmét „Pattes de Mouche” megírására.

(Herr von Rusteman. Igy hívják azt a kis törpe néger fejedelmi sarjat, ki jelenleg a királyi udvartartásban különféle szerepet játszik Majd a királyasszony gronja, majd Valéria főhercegnő játszótársa, legujabban pedig a király kártya partnere. Játsszik mindent, meglehetősen leleményességgel. A játék végén a fényes uj hatásokat mind megkapja s noha a játék eredménye rea nézve biztos, némely közönséges fogással el, a mi a királyt nagyon mulattatja. Különbben büszke uri ember, ki ha a többiektől a „vont” t nem hallja, még fejeit sem billenti; nem is csoda, hogy ilyen rátartó, mert a királyasszony testvérenek keresztfia.

ÖNGYILKOSOK

czim alatt lapunk szerkesztőjének **Vértesi Arnoldnak** egy kötet ebeszélése jelent meg. **Tartalma következő:** — **Az apostol. — Mulandóság. — A művész. — A tárgyaláson. — A kalandor. — Az ígeret. — A jegyesek.**

Ára a 16 ivnyi finom velin papirosra nyomott kötetnek 1 frt 50 kr.

Kapható helyben minden könyvkereskedésben és a „Debreczeni Ellenör” szerkesztőségében.

Közgazdaság.

Bab sajt Franciaország déli departementjaiban jelenleg egy eddig nem ismert élelmiszert készítenek, melyet azonban Khinában és Japánban már rég mint elsőrangú táplálékot használnak. A babból ugyanis nemesak főzeléket, hanem a sajtot is készítenek. — E sajt összetételére nézve sokkal inkább megközelíti az állati táplálékot, mint az eddig ismert főzelekek, gazdag zsir és albumin tartalmu s különösen a japán vegetarianusok becsülik sokra. A sajtuknak, mint állítják, igen finom íze van, mely a parmezán-sajt izét közelíti meg.

A fák értéke. Egy amerikai gazda 20 évvel ezelőtt farmját körül ültette fekete dió-fával, — mely fa nálunk is szépen diszlik. A fák törzsének átmérője most már 16 hüvelyk, a törzsek tehát szétfűrészeltetve egy láb széles deszkákat adnának, a koronát, gallyakat és tőkéket is szinte jól lehetne felhasználni — ugy hogy ezek összesen minden fánál 10 forintot behajtanának. A deszkák értéke pedig minden egyes fa után 60 frtot tenne ki. Minden egyes fa, ugy mint jelenleg, all 50, 10 év mulva pedig 100 frtot ér. Ebből az

tűnik ki, hogy az első 20 év alatt minden fekete diófa értéke 2 frt 25 krral nő évente, ezer fa tehát egy év alatt 2250 forintot növel, ugy, hogy a farm körül ültetett diófák tenyleg több hasznot bajtanak, — mint a buza-
vetés, mert a fákra az elültetés és levágáson kívül többé gondolni sem kell. Vegyünk fel például egy esetet: Egy 160 holdas farm készlete 16.560 láb. Ha minden négy ölynyire egy-egy fekete diófát ültetünk, 2760 fát kapunk, melyek értéke 20 év mulva egyenként a 50 frt=13.800 frt. E mellett minden mocsaras területek és es sertéslegelők beültethetők ily fákkal.

Magyar északkeleti vasut Bevételi kimutatás. — 1882 ik év január hó 1-50 napjától 1-82. november 30 ig 2660644. 1881. január 1-től 1881. november 30-ig 2406235. A mult év hason időszakához számítva Plus 254409. Budapest, 1882. december 14. Az üzletellen-
őrség :

A budapesti terménycsarnok távsürgönye.

— Budapest, decz. 18. — A gőzpatódsze szilárd irányzattal vette kezdetét. A mutatkozó kereslettel szemben a malmok csekély vételkedvet tanusítottak, — mindazonáltal vagy 10,000 mmásza adatott el, mult heti legmagasabb árakon.

Legmagasabb ár volt 816 k. tiszavidéki buzáért 10.25 frt, legkisebb ár pedig 74 k északmagyar buzáért 8.50 frt.

Hivatalosan jegyeztetett: Szokványbuza tavaszra 9.46—9.48.

Bánási tengeri 1883. május—juniusra 6.05—6.08.

Szokványzab tavaszra 6.42—6.45.

Káposztarepcze auguszt.—szeptemberre 13²—13³ s.

Legujabb.

A „Debreczeni Ellenör” eredeti távirata.

Budapest, decz. 20. (Érk. d. u. 2 ó.) A képviselőház közgazdasági bizottsága előterjeszti a törvényjavaslatot az ideiglenes gabavámmentesítés tárgyában. Az előterjesztés az 1882. hiányról harmadik olvasásban elfogadtatik. Az 1883. költségvetés tárgyalása alatt Szilágyi, Csanády és Helly megtagadják a költséget. Csanádi heves felszólása elnöki megintést von maga után. Szól Madarász hevesen. Tisza felszólalása után a költségvetés elfogadtatik.

München, decz 20. (Érk. d. u. 2 óra.) A bécsi gyorsvonat Hauz bajor állomáson, össze ütközött egy tehervonattal; senki sem sértült meg.

London, decz. 20. (Érk. d. u. 2 ó.) Camberlam Afionban egy beszédében kijelenti hogy Angolország nem szándékozik allandó védnök-
séget gyakorolni Egyiptom fölött.

DEBRECZENI SZÍNHÁZ.

IV. Bérlet Csütörtök, decz. 21. 14. Szám

Nap és hold.

Operette 3 felv.

Felolvas szerkesztő és kiadó laptulajdonos **Vértesi Arnold** Főmunkatárs: **Karczag Vilmos.**

IGÉRVÉNYEK

az 1883. évi január 2-iki húzására

Hitelintézeti sorsjegyre

Főnyeremény: 150,000 frt.

5 frt bélyeggel.

Bécsvárosi sorsjegyre

Főnyeremény: 200,000 frt.

3 frt bélyeggel.

TRIESZTI SORSJEGYEK

50 krért.

Húzás január 5-én.

Az iparegyesületi takarék és hitelintézetnél.

